

Arrest

nr. 207 973 van 21 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 juni 2018.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidig verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige verzoeken heeft uiteengezet, met name dat zij betrokken was bij (de organisatie van) een herdenking van haar voorvader op 21 december 2015 en dat zij geïnteresseerd wordt omwille van haar clan.

In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat zij haar asielaanvraag m.b.t. haar aanwezigheid op de gebeurtenissen van 21 december 2015 niet aannemelijk kon maken. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 191 783 van 8 september 2017.

De commissaris-generaal nam in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Aangezien haar beroep tegen deze beslissing laattijdig werd ingesteld, werd haar beroep verworpen door de Raad bij arrest nr. 194 558 van 31 oktober 2017.

Ter ondersteuning van haar huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoekster de volgende documenten neer: brieven van UDDESC, een brief van Collectif Européen de la Diaspora Djiboutienne (CEDD), een kopie van de verblijfstitel van de voorzitter van CEDD, een medisch attest (van 22/02/2018), meerdere artikels, een USB-stick waarop volgende documenten terug te vinden zijn: drie foto's en zes video's die betrekking hebben op de gebeurtenissen van 21 december 2015 in Buldhuqo.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekster haar vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoot in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het volharden in de bewijswaarde van de door haar bijgebrachte documenten en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

*5.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de commissaris-generaal haar documenten niet heeft onderzocht en zich louter schuilt achter de eerder genomen negatieve beslissingen. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "In kader van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u meerdere brieven neer, nl. **een brief van H.(...) C.(...) H.(...), secretaris-generaal van Union Djiboutienne pour les Droits Economiques, Sociaux et Culturels (UDDESC), en een brief van S.(...) A.(...), voorzitter van Collectif Européen de la Diaspora Djiboutienne (CEDD), deze laatste vergezeld door een kopie van de verblijfstitel van S.(...) A.(...).** Er wordt opgemerkt dat u de brief van H.(...) C.(...) H.(...) (dd. 27/09/2017) reeds tijdens uw tweede verzoek voorgelegd heeft. Er wordt herhaald dat deze brief stelt dat u een slachtoffer bent van het bloedbad van 21 december 2015 in Buldhuqo te Djibouti. Eveneens stelt de brief die door S.(...) A.(...) opgesteld werd dat u een doelwit bent van clanvervolging vanwege het Djiboutiaanse regime. Zoals eerder reeds vermeld, maakte u het tijdens uw eerste asielaanvraag niet aannemelijk dat u betrokken was bij de betreffende gebeurtenissen en nam de RVV de door het CGVS genomen beslissing integraal over. De RVV stelt daarenboven dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, nl. in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. De RVV stelt verder dat uw asielaanvraag ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het asielaanvraag worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben (arrestnr. 191.783, p. 8). Er wordt eveneens opgemerkt dat de brief van S.(...) A.(...) stelt dat u aan de oorsprong lag van een praatgroep van uw clan Yonis Moussa, met leden van zowel de Djiboutiaanse diaspora als leden in de Djiboutiaanse districten. Tijdens uw eerdere verzoeken haalde u echter niet aan dat u vervolgd wordt door de Djiboutiaanse overheid omwille van uw betrokkenheid bij dergelijke*

praatgroepen. Er kan van u verwacht worden dat u dit reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming vermeld zou hebben. Deze, duidelijk gesolliciteerde, brieven kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.

U legt eveneens een USB-stick voor. U verklaart dat op deze USB-stick **een filmpje van A.(...) S.(...)** staat, waarin hij over u spreekt toen u in de gevangenis zat (Verklaring Meervoudige Aanvraag (verder VMA), puntje 17). U verklaart verder dat hij over u praat op 23 december 2015. Echter, gevraagd door de DVZ of hij over u persoonlijk spreekt, verklaart u dat de problemen niet alleen tegen u waren, maar tegen uw hele familie. Nogmaals **gevraagd of uw naam vermeld wordt in de video, antwoordt u ontkennend**. Deze USB-stick blijkt echter in totaal **6 filmpjes en 3 foto's** te bevatten, allen betrekking hebbend op de gebeurtenissen in Bulduqho op 21 december 2015 en de herdenkingen van deze gebeurtenis in de daaropvolgende jaren. U betreft deze andere filmpjes en foto's echter niet op uw eigen situatie, aangezien u enkel naar het filmpje van A.(...) S.(...) verwijst. Deze filmpjes en foto's kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens **meerdere artikels** voor die betrekking hebben op de wijk Bulduqho. Uit uw eigen verklaringen voor de DVZ blijkt reeds dat deze artikelen verschenen zijn toen u Djibouti al verlaten had (VMA, puntje 17). U verklaart verder dat **uw naam niet vermeld wordt in deze artikelen**, maar dat het gaat over dezelfde problemen als deze waarvoor u gevlucht bent, maar ook de algemene problemen die in Djibouti plaatsvonden. U herhaalt later nogmaals dat die (de artikels) niet over u persoonlijk praten, maar in het algemeen over uw clan. Er wordt opgemerkt dat deze **artikelen betrekking hebben op gebeurtenissen nadat u Djibouti verlaten heeft en dat de aangehaalde gebeurtenissen in de wijk Bulduqho geen betrekking hebben op clanvervolging**, nochtans de reden waarom u Djibouti verklaart verlaten te hebben. In de artikelen wordt immers opgemerkt dat alle inwoners van Bulduqho, zonder onderscheid op basis van clan, hun woningen dienen te verlaten omdat de wijk geherstructureerd zal worden. Daarenboven heeft het persbericht 'Consternation!!!' van LDDH geen betrekking op uw verzoek om internationale bescherming, aangezien het handelt over Djiboutiaanse leerkrachten. Eveneens heeft het rapport van Defend Defenders, la Fédération Internationale des droits de l'Homme (FIDH) en Civicus geen betrekking op uw eigen verklaringen, aangezien het een rapport betreft over de algemene mensenrechten in uw land van herkomst. Deze artikelen kunnen uw betrokkenheid bij de gebeurtenissen van 21 december 2015 in Bulduqho dus niet bevestigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag eveneens een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde dat deze littekens veroorzaakt werden tijdens een 'opname' door de politie in uw thuisland Djibouti. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**" Verzoekster weerlegt noch ontkracht voorgaande vaststellingen.

5.3. Een loutere verwijzing naar (internet)artikelen, volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie, geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

5.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. "

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53

0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 juni 2018, voert verzoekende partij aan dat niet afdoende rekening werd gehouden met de nieuwe elementen die zij heeft ingediend.

De Raad merkt eerst en vooral op dat verzoekende partij door het louter verder bouwen op en volharden in haar initieel ongeloofwaardig bevonden relaas, tijdens haar derde verzoek om internationale bescherming, geen ander licht werpt op de vaststellingen gedaan in de voorgaande verzoeken.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat niet afdoende rekening werd gehouden met de nieuwe elementen die zij heeft ingediend. De Raad wijst dienaangaande naar de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“5.2. Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de commissaris-generaal haar documenten niet heeft onderzocht en zich louter schuilt achter de eerder genomen negatieve beslissingen. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “In kader van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u meerdere brieven neer, nl. een brief van H.(...) C.(...) H.(...), secretaris-generaal van Union Djiboutienne pour les Droits Economiques, Sociaux et Culturels (UDDESC), en een brief van S.(...) A.(...), voorzitter van Collectif Européen de la Diaspora Djiboutienne (CEDD), deze laatste vergezeld door een kopie van de verblijfstitel van S.(...) A.(...). Er wordt opgemerkt dat u de brief van H.(...) C.(...) H.(...) (dd. 27/09/2017) reeds tijdens uw tweede verzoek voorgelegd heeft. Er wordt herhaald dat deze brief stelt dat u een slachtoffer bent van het bloedbad van 21 december 2015 in Buldhuqo te Djibouti. Eveneens stelt de brief die door S.(...) A.(...) opgesteld werd dat u een doelwit bent van clanvervolgning vanwege het Djiboutiaanse regime. Zoals eerder reeds vermeld, maakte u het tijdens uw eerste asielaanvraag niet aannemelijk dat u betrokken was bij de betreffende gebeurtenissen en nam de RVV de door het CGVS genomen beslissing integraal over. De RVV stelt daarenboven dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, nl. in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. De RVV stelt verder dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het asielrelaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben (arrestnr. 191.783, p. 8). Er wordt eveneens opgemerkt dat de brief van S.(...) A.(...) stelt dat u aan de oorsprong lag van een praatgroep van uw clan Yonis Moussa, met leden van zowel de Djiboutiaanse diaspora als leden in de Djiboutiaanse districten. Tijdens uw eerdere verzoeken haalde u echter niet aan dat u vervolgd wordt door de Djiboutiaanse overheid omwille van uw betrokkenheid bij dergelijke praatgroepen. Er kan van u verwacht worden dat u dit reeds bij uw eerste verzoek om internationale bescherming vermeld zou hebben. Deze, duidelijk gesolliciteerde, brieven kunnen het voorgaande dan ook niet wijzigen.*

U legt eveneens een USB-stick voor. U verklaart dat op deze USB-stick een filmpje van A.(...) S.(...) staat, waarin hij over u spreekt toen u in de gevangenis zat (Verklaring Meervoudige Aanvraag (verder

VMA), puntje 17). U verklaart verder dat hij over u praat op 23 december 2015. Echter, gevraagd door de DVZ of hij over u persoonlijk spreekt, verklaart u dat de problemen niet alleen tegen u waren, maar tegen uw hele familie. Nogmaals **gevraagd of uw naam vermeld wordt in de video, antwoordt u ontkennend**. Deze USB-stick blijkt echter in totaal **6 filmpjes en 3 foto's** te bevatten, allen betrekking hebbend op de gebeurtenissen in Bulduqo op 21 december 2015 en de herdenkingen van deze gebeurtenis in de daaropvolgende jaren. U betreft deze andere filmpjes en foto's echter niet op uw eigen situatie, aangezien u enkel naar het filmpje van A.(...) S.(...) verwijst. Deze filmpjes en foto's kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens **meerdere artikels** voor die betrekking hebben op de wijk Bulduqo. Uit uw eigen verklaringen voor de DVZ blijkt reeds dat deze artikelen verschenen zijn toen u Djibouti al verlaten had (VMA, puntje 17). U verklaart verder dat **uw naam niet vermeld wordt in deze artikelen**, maar dat het gaat over dezelfde problemen als deze waarvoor u gevlucht bent, maar ook de algemene problemen die in Djibouti plaatsvonden. U herhaalt later nogmaals dat die (de artikels) niet over u persoonlijk praten, maar in het algemeen over uw clan. Er wordt opgemerkt dat deze **artikelen betrekking hebben op gebeurtenissen nadat u Djibouti verlaten heeft en dat de aangehaalde gebeurtenissen in de wijk Bulduqo geen betrekking hebben op clanvervolging**, nochtans de reden waarom u Djibouti verklaart verlaten te hebben. In de artikelen wordt immers opgemerkt dat alle inwoners van Bulduqo, zonder onderscheid op basis van clan, hun woningen dienen te verlaten omdat de wijk geherstructureerd zal worden. Daarenboven heeft het persbericht 'Consternation!!!' van LDDH geen betrekking op uw verzoek om internationale bescherming, aangezien het handelt over Djiboutiaanse leerkrachten. Eveneens heeft het rapport van Defend Defenders, la Fédération Internationale des droits de l'Homme (FIDH) en Civicus geen betrekking op uw eigen verklaringen, aangezien het een rapport betreft over de algemene mensenrechten in uw land van herkomst. Deze artikelen kunnen uw betrokkenheid bij de gebeurtenissen van 21 december 2015 in Bulduqo dus niet bevestigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag eveneens een medisch attest voor waarbij de arts meerdere littekens op uw lichaam vaststelt. Uit het attest blijkt dat u verklaarde dat deze littekens veroorzaakt werden tijdens een 'opname' door de politie in uw thuisland Djibouti. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u littekens heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**" Verzoekster weerlegt noch ontkracht voorgaande vaststellingen." Verzoekende partij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS